

Bilag 1.**Oversigt over Spørgsmaalet om Arbejdernes Adgang til Sygekasserne.**

Den første Sygekasselov, *Lov Nr. 85 af 1. April 1892*, indeholdt angaaende Optagelse i Sygekasser under Hensyn til Indtægts- og Formueforhold kun følgende Bestemmelse (Lovens § 6):

„Medlemmer af anerkendte Sygekasser kunne kun følgende være: ubemidlede Arbejdere, Husmænd, Landhaandværkere og Næringsdrivende, lavt lønnede Bestillingsmænd og andre med de nævnte i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder“.

Loven overlod det saaledes til Administrationen paa det i nævnte Bestemmelse angivne Grundlag at fastsætte de nærmere Regler til Afgørelse af, hvorledes Indtægtsgrænsen skulde fastsættes for de forskellige Kategorier af Personer.

I Praksis blev denne Bestemmelse af Sygekasseinspektoratet med Ministeriets Billigelse fortolket saaledes, at enhver til Arbejderklassen hørende Person som Regel er at anse som ubemidlet i Sygekasselovens Forstand, naar vedkommende ikke har anden Indtægt end den han — maaske i Forbindelse med Hustru og Børn — erhverver sig i en Arbejdsgivers Tjeneste og ikke er i Besiddelse af en Formue, der overstiger det til enhver Tid fastsatte Maksimum.

Denne Praksis findes nærmere angivet i en Skrivelse af 5. Februar 1900, som Indenrigsministeriet i Anledning af en Forespørgsel fra Finansudvalget om Fortolkningen af Bestemmelsen i Sygekasselovens § 6 indhentede fra Sygekasseinspektøren.

I nævnte Skrivelse udtales følgende med Hensyn til Arbejderklassens Adgang til at blive Medlemmer af Sygekasserne:

..... Først skal da bemærkes, at Arbejdscommissionen af 1885 under sin Udarbejdelse af Forslaget til Sygekasseloven gik ud fra, at enhver til Arbejderklassen hørende Person var at anse for ubemidlet og derfor kunde være nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, naar vedkommende ikke havde anden Indtægt end den, han — maaske i Forbindelse med Kone og Børn — erhvervede sig i en Arbejdsgivers Tjeneste. Fra den samme Betragtning er Inspektoratet gaaet ud og har altsaa anset det som givet, at enhver faglært eller ikke faglært Haandarbejder havde Adgang til at blive Medlem af en anerkendt Sygekasse, naar vedkommende ikke havde anden Indtægtskilde end sit og Familiens Arbejde i en Arbejdsgivers Tjeneste. Med dette som det faste Udgangspunkt føres man da til endvidere at sætte de nævnte Personers Aarsindtægt som Normen ved Optagelsen af Personer uden for Arbejderklassen, saaledes at altsaa Maksimum af Aarsindtægten inden for Arbejderklassen paa de forskellige Steder blev den Grænse, uodver hvilken Indtægten for Personer uden for Arbejderklassen ikke maatte gaa, naar de skulde kunne optages i en anerkendt Sygekasse.....

Ved Sygekasselovens Revision i 1915 blev Optagelsesbestemmelsen, *Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915*, § 6, affattet saaledes:

„Som nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse kan kun optåges ubemidlede Personer af Arbejderklassen og med dem i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder saasom mindre Jordbrugere, Haandværkere og andre Næringsdrivende, Tjenestemænd og lignende“.

Der blev dernæst tilføjet følgende Bestemmelse:

„Hvert 5. Aar — første Gang ved denne Lovs Ikrafttræden — udsteder Indenrigsministeren en Bekendtgørelse til Sygekasserne og Kommunalbestyrelserne, indeholdende